

EBA/GL/2022/01

13 stycznia 2022 r.

Wytyczne

w sprawie poprawy możliwości
przeprowadzenia skutecznej
restrukturyzacji i uporządkowanej
likwidacji dla instytucji i organów ds.
restrukturyzacji i uporządkowanej
likwidacji

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy, określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których mają zastosowanie niniejsze wytyczne, powinny się do nich zastosować poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. dostosowując swoje ramy prawne lub procesy nadzorcze), również wówczas, gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą do dnia 08.06.2022 r. poinformować EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, lub podać powody niestosowania się do nich. W przypadku braku informacji w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2022/01”. Powiadomienia powinny przekazywać osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwego organu. Do EUNB należy także zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszych wytycznych określono działania dotyczące konkretnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podjąć w celu poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, grup i grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 i 16 dyrektywy (UE) 2014/59².

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do instytucji podlegających uproszczonym obowiązkom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
7. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do instytucji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z obowiązującym prawem krajowym. W przypadku zmiany strategii, w szczególności z likwidacji na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, wytyczne powinny mieć pełne zastosowanie jak najszybciej i nie później niż trzy lata od daty zatwierdzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym nowej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszych wytycznych w całości lub w części do instytucji podlegających uproszczonym obowiązkom w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do instytucji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z obowiązującym prawem krajowym. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o zastosowaniu części niniejszych wytycznych dotyczących poszczególnych instrumentów (np. umorzenia lub konwersji długu) w odniesieniu do instytucji, których planowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie opiera się na tych instrumentach.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

9. W przypadku instytucji, które nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE³, niniejsze wytyczne mają zastosowanie na poziomie indywidualnym.
10. W przypadku instytucji, które są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, niniejsze wytyczne mają zastosowanie zarówno na poziomie podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i ich jednostek zależnych („na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”).

Adresaci

11. Niniejsze wytyczne są skierowane do instytucji finansowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, które są instytucjami podlegającymi ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 i 16 dyrektywy (UE) 2014/59, oraz do właściwych organów zdefiniowanych w art. 4 ust. 2 pkt (i), (v) i (viii) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, które nadzorują te instytucje w rozumieniu art. 2 ust. 5 akapit drugi tego rozporządzenia.

Definicje

12. O ile nie określono inaczej, terminy stosowane i zdefiniowane w dyrektywie 2014/59/UE mają takie samo znaczenie w niniejszych wytycznych.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

13. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia **1 stycznia 2024 r.**

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

4. Wytyczne w sprawie poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

4.1 Minimalne wymagania dotyczące struktury i operacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075

4.1.1 Ciągłość operacyjna

13. Instytucje powinny dysponować rozwiązaniami operacyjnymi w celu zapewnienia ciągłości usług wspierających funkcje krytyczne (oznaczone jako „usługi krytyczne”) i główne linie biznesowe niezbędne do skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkich wynikających z niej restrukturyzacji (określonych jako „usługi podstawowe”) – wraz z usługami krytycznymi zwane „odpowiednimi usługami” – oraz dostępu do aktywów operacyjnych i personelu, które są niezbędne w momencie rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w celu ułatwienia reorganizacji działalności.
14. Biorąc pod uwagę różne kolejne etapy oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, przy określaniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien w pierwszej kolejności uwzględnić strukturę, model biznesowy i różne modele usług stosowane przez daną instytucję lub grupę oraz sposób ich interakcji. Na kolejnym etapie i bez uszczerbku dla swojej niezależności w wyborze modelu świadczenia usług⁴, który najlepiej odpowiada ich działalności, instytucje powinny wykazać, zgodnie z już określoną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że ich model świadczenia usług w rzeczywistości wspiera strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁴ Takiego jak: (i) świadczenie usług przez dział w ramach podmiotu prawnego objętego regulacją; (ii) świadczenie usług przez przedsiębiorstwo świadczące usługi wewnątrz grupy; lub (iii) świadczenie usług przez usługodawcę będącego osobą trzecią.

Przyporządkowanie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych

15. Instytucje powinny zidentyfikować odpowiednie usługi, aktywa operacyjne i personel oraz przyporządkować je do funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i podmiotów prawnych (świadczących i otrzymujących usługi). Przyporządkowanie powinno obejmować co najmniej informacje wymagane zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1624⁵.
16. Przyporządkowanie, o którym mowa powyżej, powinno być wbudowane w normalne procesy biznesowe oraz być kompleksowe i regularnie aktualizowane.

Postanowienia umowne

17. Instytucje powinny zapewnić, aby warunki umów o gwarantowanym poziomie usług (*service level agreements* – SLA) dotyczących świadczenia usług i ustalania cen nie zmieniały się wyłącznie w wyniku rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez stronę umowy (lub jednostkę powiązaną ze stroną). Oznacza to, że należy również uwzględnić ryzyko związane z umowami z osobami trzecimi, które są regulowane prawem państwa trzeciego, aby zapewnić, by nie utrudniały one przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji. W szczególności instytucje powinny zapewnić, aby – o ile istotne obowiązki są nadal wypełniane – odpowiednie umowy dotyczące usług świadczonych przez usługodawców wewnątrz grupy i usługodawców zewnętrznych zapewniały:
 - a. aby restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja (w tym reorganizacja działalności na podstawie art. 51 dyrektywy 2014/59/UE) nie stanowiły przesłanki do rozwiązania, zawieszenia lub zmiany umowy;
 - b. możliwość przeniesienia świadczenia usług na nowego odbiorcę przez usługobiorcę albo organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z powodu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (w tym reorganizacji na podstawie art. 51 dyrektywy 2014/59/UE);
 - c. wsparcie w przeniesieniu lub rozwiązaniu umowy, które ma miejsce w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (w tym reorganizacji na podstawie art. 51 dyrektywy 2014/59/UE) przez rozsądny okres (np. 24 miesiące) przez obecnego dostawcę usług i na tych samych warunkach; oraz
 - d. dalsze świadczenie usług na rzecz zbywanego podmiotu należącego do grupy w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (w tym reorganizacji na podstawie art. 51 dyrektywy 2014/59/UE) przez rozsądny okres po zbyciu – np. 24 miesiące.

⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1624 z dnia 23 października 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1066 (Dz.U. L 277 z 7.11.2018, s. 1).

18. Instytucje powinny zapewnić, aby odpowiednie usługi mogły być nadal świadczone w trakcie realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym planu reorganizacji działalności.
19. W przypadku gdy pomimo najlepszych starań instytucje nie są w stanie osiągnąć „odporności na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację” za pomocą postanowień umownych zapewniających spełnienie warunków wymienionych w pkt 17, powinny przedstawić odpowiedniemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wystarczające uzasadnienie, dlaczego umowy nie mogły zostać zmienione, oraz przedłożyć potencjalne strategie alternatywne, takie jak przeniesienie się do dostawców, którzy pozwolą na włączenie do umów postanowień odpornych na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację.
20. W przypadku gdy instytucja nie jest w stanie wprowadzić wiarygodnych środków alternatywnych w odniesieniu do umów zleconych na zasadzie outsourcingu podmiotom z państw trzecich, powinna z góry finansować umowy przez okres odpowiedni do strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nie krótszy niż sześć miesięcy, a płynność powinna zostać wyodrębniona i oparta na aktywach wysokiej jakości.

Systemy informacji zarządczej (*management information systems – MIS*) w kontekście ciągłości operacyjnej

21. Instytucje powinny mieć możliwość składania organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdań dotyczących świadczenia lub otrzymywania odpowiednich usług, wraz z aktualnymi i dostępnymi przez cały czas informacjami. W tym celu instytucje powinny dysponować kompleksowymi, możliwymi do przeszukiwania i aktualnymi systemami informacji zarządczej i bazami danych (zwanymi łącznie „katalogiem usług”) zawierającymi informacje niezbędne do skutecznego wdrożenia narzędzi przewidzianych w programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym informacje na temat własności aktywów i infrastruktury, ustalania cen, praw umownych i umów, a także ustaleń dotyczących outsourcingu.
22. Instytucje powinny dokumentować istotne ustalenia umowne dotyczące odpowiednich usług otrzymywanych zarówno od podmiotów trzecich, jak i podmiotów wewnątrz grupy⁶ oraz powinny dysponować jasnymi parametrami, w oparciu o które można monitorować wykonanie odpowiednich usług na podstawie umów o gwarantowanym poziomie usług, zapewniając organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do podejmowania odpowiednich decyzji i stosowania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powinno to obejmować dane dostawców i odbiorców odpowiednich usług, charakter usługi, jej strukturę cenową (lub oszacowanie kosztów usług wewnętrznych), jasne parametry (jakościowe/iłościami), docelowe wyniki (lub parametry równoważne w przypadku usług wewnętrznych), wszelkie dalsze świadczenie usług na rzecz innych podmiotów lub ich podzlecenie usługodawcom

⁶ Odpowiednie usługi otrzymane od podmiotów wewnątrz grupy obejmują: i) usługi świadczone przez jednostki/działy należące do tego samego podmiotu prawnego grupy (wewnątrzpodmiotowe), ii) usługi świadczone przez inny podmiot prawny należący do grupy.

zewnątrznym, związane z tym licencje oraz istotne zobowiązania wynikające z umowy (takie jak płatność/dostawa). W przypadku gdy kontrahent ma siedzibę poza UE, bank powinien uwzględnić tę okoliczność przy ocenie ryzyka dla ciągłości operacyjnej w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności w tym przypadku bank powinien ocenić, w jakim stopniu prawo państwa członkowskiego UE ma faktycznie zastosowanie do umowy. W przypadku korzystania z odpowiednich usług wewnątrzpodmiotowych dokumentacja powinna ułatwiać identyfikację usług i sporządzanie przejściowych umów o świadczenie usług, jeżeli jest to wymagane w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

23. Katalog usług powinien zawierać szczegółowe informacje dotyczące:

- a. przyporządkowania usług instytucji zgodnie z pkt 15 i 16, w tym opis charakteru usług;
- b. odpowiednich usług w wyniku analizy (i) istotności skutków przerw w świadczeniu usług oraz (ii) ich substytucyjności;
- c. kosztów lub ceny (w stosownych przypadkach) związanych ze świadczeniem usług (zob. również pkt 31 i 32);
- d. powiązania z ustaleniami umownymi regulującymi odpowiednie usługi i zasoby, z wykorzystaniem których są one świadczone (takie jak aktywa operacyjne). W przypadku gdy kilka umów jest objętych umową ramową, która obejmuje informacje wymagane na podstawie pkt 23, instytucje mogą uwzględnić w katalogu usług i repozytorium umów jedynie umowę ramową, pod warunkiem że są w stanie zidentyfikować wszystkie umowy zawarte na podstawie każdej umowy ramowej oraz że właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyrażą sprzeciwu.

24. Katalog usług powinien być możliwy do przeszukiwania – informacje powinny być łatwo pozyskiwane zgodnie z kryteriami istotnymi dla celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – oraz powinien umożliwiać sporządzanie szczegółowych raportów na temat różnych aspektów.

25. Instytucje powinny dysponować kompleksowym i możliwym do przeszukiwania repozytorium umów obsługujących wszystkie istotne usługi – zarówno świadczone wewnętrznie, jak i zlecane na zewnątrz. Repozytorium powinno być regularnie aktualizowane i dostępne w odpowiednim czasie⁷.

26. Instytucje powinny wykazać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadanie tych zdolności w ramach przebiegów próbnych.

⁷ Szczegółowe pola, które należy podać w repozytorium umów, przedstawiono w załączniku 3.

Zasoby finansowe na zapewnienie ciągłości operacyjnej

27. Instytucje powinny monitorować zasoby finansowe dostępne dla wewnątrzgrupowych dostawców odpowiednich usług, również w celu zagwarantowania płatności dla usługodawców będących osobami trzecimi. Zasoby finansowe powinny być wystarczające, aby umożliwić ciągłość operacyjną funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno w fazie stabilizacji, jak i restrukturyzacji.
28. Instytucje powinny zapewnić, aby dostawcy odpowiednich usług byli finansowo odporni w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy odpowiednie usługi są świadczone przez podmiot wewnątrz grupy nieobjęty regulacją, usługobiorca powinien zapewnić, aby dostawca posiadał odpowiednie zasoby płynne oddzielone od innych aktywów grupy, odpowiadające co najmniej 50% rocznych stałych kosztów pośrednich, które należy obliczać zgodnie z art. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/488⁸. W przypadku gdy odpowiednie usługi są świadczone przez podmiot zewnętrzny, instytucje powinny przeprowadzić odpowiednią analizę due diligence służącą ocenie odporności finansowej dostawcy będącego osobą trzecią⁹.

Struktura cenowa

29. Instytucje powinny zapewnić, aby struktura kosztów i cen odpowiednich usług była przewidywalna, przejrzysta i ustalona zgodnie z zasadą ceny rynkowej. W stosownych przypadkach należy ustanowić wyraźne powiązania między pierwotnymi bezpośrednimi kosztami usługi a kosztami alokowanymi. W związku z tym instytucje powinny być w stanie wyjaśnić, w jaki sposób koszty odpowiednich usług zostały przypisane wewnętrznie. Ma to na celu uzyskanie pewności *ex ante* co do kosztów dalszego świadczenia usług w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ułatwienie podejmowania decyzji na etapie restrukturyzacji.
30. Instytucje powinny zapewnić, aby żadna zmiana kosztów lub struktury cenowej usług nie miała miejsca wyłącznie w wyniku rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji usługobiorcy. Rozwiązanie to wspiera rentowność finansową dostawcy usług wewnątrz grupy jako samodzielnej jednostki lub gwarantuje, że dokumentacja może stanowić podstawę umowy zewnętrznej, jeżeli podmiot świadczący usługę krytyczną zostanie poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/488 z dnia 4 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 w odniesieniu do obowiązujących firmy wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na stałych kosztach pośrednich (Dz.U. L 78 z 24.3.2015, s. 1).

⁹ Zob. na przykład podejście określone w sekcji 12.3 wytycznych EUNB w sprawie outsourcingu (EBA/GL/2019/02).

Rozwiązania awaryjne dotyczące kluczowego personelu i know-how

31. Instytucje powinny zapewnić, aby odpowiednie usługi były odporne pod względem operacyjnym, a zaangażowane w nie zasoby ludzkie i wiedza fachowa były wystarczające, aby wspierać zarówno samą restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, jak i procesy restrukturyzacyjne po ich zakończeniu. Dostawcy odpowiednich usług będący osobami trzecimi powinni podlegać badaniu due diligence zgodnie z sekcją 12.3 wytycznych EUNB w sprawie outsourcingu¹⁰.
32. W odniesieniu do sposobu, w jaki wewnętrzni dostawcy odpowiednich usług (zarówno wewnątrz grupy, jak i wewnątrz podmiotu) mogą spełnić wymogi poprzedniego punktu, instytucje powinny posiadać udokumentowane plany, aby pomóc w zapewnieniu odpowiedniego personelu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym: plany retencji pracowników wyszczególniające działania, które mogą zostać podjęte w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz w trakcie jej trwania w celu ograniczenia ewentualnej rezygnacji pracowników pełniących odpowiednie funkcje; plany sukcesji zapewniające dostępność alternatywnego personelu o odpowiednich umiejętnościach i wiedzy w celu obsadzenia odpowiednich funkcji potencjalnie pozostawionych bez obsady w procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz, w stosownych przypadkach, ustalenia dotyczące ryzyka związanego z pełnieniem przez pracowników funkcji w więcej niż jednym podmiocie należącym do grupy.

Dostęp do aktywów operacyjnych

33. Instytucje powinny zapewnić, aby dostęp do aktywów operacyjnych dla dostawców odpowiednich usług wspólnych, podmiotów obsługiwanych, jednostek gospodarczych i organów nie został zakłócony w wyniku upadłości lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu należącego do grupy.
34. W tym celu instytucje powinny dysponować rozwiązaniami zapewniającymi stały dostęp do odpowiednich aktywów operacyjnych w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub reorganizacji jakiegokolwiek podmiotu prawnego należącego do grupy poprzez umowy leasingowe lub licencyjne odporne na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. Jeżeli nie można tego zapewnić w adekwatny sposób, instytucje mogą zastosować rozwiązanie, w którym aktywa te będą własnością przedsiębiorstwa wewnątrz grupy lub podmiotu objętego regulacją świadczącego krytyczne usługi wspólne lub będą przez nie leasingowane. W przeciwnym razie można rozważyć postanowienia umowne zapewniające prawa dostępu.

Zarządzanie ciągłością operacyjną

35. Instytucje powinny posiadać odpowiednie struktury zarządzania służące zarządzaniu polityką wewnętrzną mającą zastosowanie do umów o gwarantowanym poziomie usług i zapewnianiu zgodności z tą polityką. W szczególności w odniesieniu do odpowiednich usług, niezależnie od

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

tego, czy są one świadczone wewnątrz grupy czy przez osoby trzecie, instytucje powinny mieć jasno określone podległości służbowe w celu terminowego monitorowania zgodności z umowami o gwarantowanym poziomie usług i powinny być w stanie odpowiednio reagować.

36. Instytucje powinny zapewnić, że w planowaniu ciągłości działania i rozwiązaniach awaryjnych dla dostawców odpowiednich usług uwzględniane będą warunki związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zagwarantowane zostanie dalsze świadczenie usług w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez konieczności polegania na pracownikach z linii biznesowych, które w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nie być już częścią tej samej instytucji/grupy.

37. Instytucje powinny dysponować szybkim i skutecznym procesem decyzyjnym umożliwiającym wydawanie poleceń dotyczących elementów, które mogą mieć wpływ na ciągłość operacyjną, w tym między innymi pozwalających na:

- a. uruchamianie planów ciągłości działania lub rozwiązań awaryjnych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podczas każdej późniejszej reorganizacji;
- b. przyznawanie praw dostępu personelowi rezerwowemu i potencjalnemu zarządcy nadzwyczajnemu na podstawie art. 35 dyrektywy 2014/59/UE;
- c. dostęp dostawców odpowiednich usług do potencjalnego finansowania wstępnego;
- d. informowanie organu i grupy o elementach ciągłości operacyjnej w celu wsparcia każdej restrukturyzacji oraz ekspertów sporządzających plan reorganizacji działalności.

4.1.2 Dostęp do infrastruktur rynku finansowego (*Financial Market Infrastructures – FMI*)

38. Instytucje powinny dysponować rozwiązaniami zapewniającymi stały dostęp do usług rozliczeniowych, płatniczych, rozrachunkowych, powierniczych i innych świadczonych przez infrastruktury rynku finansowego¹¹ i pośredników infrastruktury rynku finansowego¹², aby uniknąć zakłóceń przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i w jej trakcie oraz aby pomóc przywrócić stabilność i zaufanie rynku po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

¹¹ Infrastruktury rynku finansowego lub „FMI” (ang.: *Financial Market Infrastructures*) należy rozumieć zgodnie z definicją CPMI-IOSCO, w związku z czym obejmują one co najmniej: systemy płatności, (międzynarodowe) centralne depozyty papierów wartościowych, systemy rozrachunku papierów wartościowych, kontrahentów centralnych, repozytoria transakcji (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>).

¹² Zgodnie z sekcją C (7) załącznika do dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Identyfikacja powiązań infrastruktury rynku finansowego

39. Instytucje powinny określić wszystkie relacje, jakie utrzymują z infrastrukturami rynku finansowego i pośrednikami infrastruktury rynku finansowego. Należy również określić kluczowe systemy i personel niezbędny do utrzymania dostępu do usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego, a także wprowadzić rozwiązania gwarantujące, że pozostaną one dostępne lub mogą zostać w wiarygodny sposób zastąpione w sytuacji kryzysowej.
40. Instytucje powinny mieć jasną wiedzę na temat wymogów dotyczących członkostwa określonych dostawców usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego oraz warunków stałego dostępu do krytycznych i podstawowych usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz w jej trakcie. W tym celu powinny one określić obowiązki, których muszą przestrzegać na podstawie zbioru przepisów dotyczących infrastruktury rynku finansowego i umów z dostawcami usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego, oraz sprawdzić, czy i jakie obowiązki miałyby zastosowanie do potencjalnego następcy podmiotu poddanego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (instytucji pomostowej lub nabywcy). Analogicznie, powinny one określić istotne obowiązki wynikające z umów z innymi usługodawcami, których usługi są niezbędne do korzystania z usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego.
41. Instytucje powinny wiedzieć, w jaki sposób komunikować się z każdym dostawcą usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego w czasie napięć finansowych, oraz zapewnić, aby był on w stanie udzielić wszelkich dodatkowych informacji, jakie mogą być wymagane do umożliwienia dostępu.
42. Instytucje powinny rozważyć działania, takie jak zwiększone wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego lub zmniejszenie niespłaconych linii kredytowych, które prawdopodobnie podjęłyby infrastruktury rynku finansowego i pośrednicy infrastruktury rynku finansowego, a także w jakich okolicznościach i w jakim terminie (np. w ciągu dnia lub kilku dni) mogą one zostać podjęte oraz w jakim zakresie. Ponadto instytucje powinny określić wymogi dotyczące wnoszenia dodatkowych kwot do funduszy na wypadek niewykonania zobowiązania lub funduszy gwarancyjnych, w celu zabezpieczenia dodatkowych zobowiązań w zakresie płynności lub wstępnego sfinansowania części lub całości zobowiązań do płatności i rozrachunku w przypadku napięć finansowych oraz w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przedstawić rozsądne oszacowanie wymogów dotyczących płynności, z którymi mogą się one mierzyć w ramach różnych scenariuszy warunków skrajnych, wraz z odpowiednimi szczegółowymi danymi dotyczącymi linii kredytowych i ich wykorzystania oraz historycznego szczytowego poziomu płynności (śróddziennej) lub wykorzystania zabezpieczenia w danym horyzoncie czasowym.

43. Instytucje powinny ocenić wpływ zidentyfikowanych prawdopodobnych działań (zwiększonych wymogów, pogorszenia, zawieszenia lub zakończenia dostępu do infrastruktury rynku finansowego) na funkcje krytyczne i główne linie biznesowe.

Schemat przyporządkowania i ocena powiązań infrastruktury rynku finansowego

44. Instytucje powinny przyporządkować powiązania z dostawcami usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego¹³ do: (a) funkcji krytycznych; (b) odpowiednich usług; (c) głównych linii biznesowych; (d) podmiotów prawnych; oraz (e) organu nadzoru, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wszelkich innych organów właściwych w odniesieniu do dostawcy usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego, co najmniej zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1624.

45. Instytucje powinny ocenić wiarygodność ustaleń z dostawcami alternatywnymi, jeżeli ewentualne przerwanie stosunków umownych z dostawcami odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego mogłoby w istotny sposób utrudnić realizację preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy rozwiązania alternatywne nie będą rentowne, instytucje powinny rozważyć alternatywne środki w celu ograniczenia ryzyka zakłócenia ciągłości dostępu.

46. Instytucje powinny prowadzić wykaz działań, które dostawcy krytycznych usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego mogą podjąć w celu zakończenia, zawieszenia lub ograniczenia dostępu, lub wszelkich innych działań, które mogłyby negatywnie wpłynąć na dostęp instytucji do usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego w przypadku niespełnienia przez nią wymogów dotyczących członkostwa, oraz ich konsekwencji dla instytucji.

Korzystanie z infrastruktury rynku finansowego i pośredników infrastruktury rynku finansowego

47. Instytucje powinny rejestrować dane dotyczące transakcji dokonywanych na ich odpowiednich pozycjach u dostawców odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego oraz korzystania z usług tych dostawców w celu przekazania ich właściwemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, oraz powinny być w stanie przekazywać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bardziej szczegółowe dane i informacje na jego wniosek. Rejestry danych powinny być weryfikowane i aktualizowane za każdym razem, gdy następuje istotna zmiana liczby operacji przetwarzanych przez dostawców odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego lub utrzymywanych u nich pozycji.

¹³ Dostawców usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego uznaje się alternatywnie za mających znaczenie krytyczne, jeżeli uważa się ich za niezbędnych do zapewnienia funkcji krytycznej, oraz za mających znaczenie podstawowe, gdy są niezbędni dla funkcjonowania głównej linii biznesowej. Dostawcy usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego o znaczeniu krytycznym i podstawowym to dostawcy odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego.

Planowanie awaryjne

48. Instytucje powinny sporządzić i zaktualizować plan awaryjny opisujący, w jaki sposób utrzymają dostęp do dostawców odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego w sytuacjach skrajnych w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, w jej trakcie i po jej zakończeniu.

49. Instytucje powinny zapewnić, aby plany awaryjne obejmowały pełen zakres prawdopodobnych działań, które każdy dostawca odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego mógłby podjąć przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i w jej trakcie, a także potencjalne działania łagodzące podejmowane przez instytucje. Powinny one również szczegółowo określać wszelkie przewidywane wymagania dotyczące zabezpieczenia, płynności lub informacji oraz przewidywany przez instytucję sposób ich spełnienia.

50. W szczególności instytucje powinny zapewnić, aby w planach awaryjnych określono m.in.:

- a. działania, których podjęcia oczekuje się od dostawców usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz w jej trakcie;
- b. infrastrukturę, procesy i rozwiązania operacyjne wprowadzone przez instytucję w celu zapewnienia dalszego wypełniania istotnych obowiązków określonych w umowach dotyczących infrastruktury rynku finansowego i w zbiorach przepisów w celu utrzymania dostępu do odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego;
- c. działania, które instytucja podjęłaby w celu ograniczenia zagrożeń dla wykonywania jej funkcji krytycznych i funkcjonowania głównych linii biznesowych związanych z przerwaniem lub utrudnionym dostępem, takie jak aktywne zarządzanie ekspozycjami, wstępne finansowanie zobowiązań lub wiarygodne alternatywne rozwiązania *ex ante*, oraz prawdopodobny wynik tych działań (wpływ na funkcje krytyczne, główne linie biznesowe i klientów);
- d. metodykę stanowiącą podstawę oszacowania wymogów dotyczących płynności w warunkach skrajnych, w tym wszelkie założenia związane z oczekiwanym wolumenem działalności gospodarczej;
- e. strategię komunikacji.

Możliwość przenoszenia klientów

51. Instytucje powinny określić wymagania dotyczące możliwości przenoszenia klientów i przedstawić odnośne informacje dotyczące kontrahenta centralnego (CCP), w podziale na poszczególnych kontrahentów centralnych i segmenty, w których działają jako członkowie rozliczający, zgodnie z procesami i procedurami odpowiedniej infrastruktury rynku finansowego. Obejmuje to

informacje na temat systemu wyodrębnienia i rodzaju rachunków klientów oraz liczby klientów w ramach różnych struktur rachunków.

52. Zasoby i systemy instytucji powinny być w stanie przechowywać aktualne informacje, które mogłyby być szybko przekazywane w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zapewnić sprawne przeniesienie pozycji klientów u kontrahentów centralnych, a także aktywów klientów w centralnych depozytach papierów wartościowych (CDPW). Informacje takie powinny obejmować wykaz:

- a. klientów w odniesieniu do każdego rachunku zbiorczego oraz pozycji, depozytów zabezpieczających i aktywów otrzymanych jako zabezpieczenie dla poszczególnych klientów w ramach rachunku zbiorczego;
- b. pozycji klientów, depozytów zabezpieczających i aktywów otrzymanych jako zabezpieczenie dla poszczególnych klientów; oraz
- c. aktywów poszczególnych klientów przechowywanych w CDPW.

Wymiana informacji i komunikacja między organami

53. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla użytkowników usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego powinny starać się wskazać odpowiednie organy każdego dostawcy odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego oraz współpracować z nimi w celu omówienia wpływu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na infrastrukturę rynku finansowego w ramach swoich kompetencji.

54. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dążyć do wprowadzenia (z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących wymiany informacji i poufności) odpowiednich rozwiązań dotyczących wymiany informacji, obejmujących również wczesne ostrzeżenia o ryzyku, między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organami nadzoru użytkowników usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego a odpowiednimi organami dostawców odpowiednich usług z zakresu infrastruktury rynku finansowego.

4.1.3 Zarządzanie w planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

55. Organ zarządzający instytucji powinien zapewnić przestrzeganie przez instytucję niniejszych wytycznych do celów planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast dyrektor wykonawczy w rozumieniu art. 91 dyrektywy 2013/36 powinien zostać wyznaczony jako odpowiedzialny za planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji.

56. Dyrektor wykonawczy, o którym mowa w poprzednim punkcie, powinien odpowiadać co najmniej za:

- a. zapewnienie dokładnego i terminowego przekazywania informacji niezbędnych do przygotowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji;
- b. zapewnienie przestrzegania przez instytucję wymogów planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c. zapewnienie włączenia planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do ogólnych procesów zarządzania instytucji;
- d. zmiany istniejących komitetów lub ustanowienie nowych komitetów w celu wspierania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w razie potrzeby;
- e. pisemną akceptację głównych wyników prac i zapewnienie odpowiednich ustaleń dotyczących delegowania zadań w tym zakresie w ramach odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznej (takich jak formularze sprawozdawcze na temat restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji);
- f. regularne przekazywanie pozostałym członkom organu zarządzającego i organu nadzorczego aktualnych informacji o stanie działań w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, co jest dokumentowane protokołem;
- g. zapewnienie odpowiedniego budżetu i personelu na potrzeby działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności w przypadku należącego do grupy podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim: ten dyrektor wykonawczy zapewnia zatrudnienie personelu posiadającego wiedzę na temat lokalnych uwarunkowań oraz wyspecjalizowanego personelu ds. planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest aktywnie zaangażowany w ogólne działania w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i uczestniczy w nich, a także jest w stanie zapewnić skuteczne wsparcie w scenariuszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy; oraz
- h. wskazanie organu wykonawczego wyższego szczebla mianowanego przez instytucję zgodnie z pkt 57.

57. Instytucje powinny wyznaczyć doświadczonego członka kadry kierowniczej wyższego szczebla odpowiedzialnego za realizację (wewnętrznego) programu prac w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji/możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz za zarządzanie tym programem i jego koordynację.

58. Doświadczony członek kadry kierowniczej wyższego szczebla powinien:

- a. koordynować działania w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zarządzać nimi, w tym przygotowywanie warsztatów, wypełnianie kwestionariuszy i odpowiadanie na inne wnioski organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b. wraz ze swoim zespołem pełnić funkcję głównego punktu kontaktowego dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia skoordynowanego podejścia do planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz głównego punktu kontaktowego przy wdrażaniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w całej grupie;
- c. zapewniać spójną i dobrze zorganizowaną komunikację z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d. koordynować operacjonalizację strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (przygotowanie i testowanie odpowiednich etapów realizacji strategii w kontekście planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) oraz uczestniczyć w przebiegach próbnych w celu przetestowania i oceny gotowości operacyjnej instytucji;
- e. w razie potrzeby ustanowić specjalne obszary prac w celu rozwiązania kwestii dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

59. Procesy i zasady zarządzania powinny zapewniać włączenie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do ogólnych ram zarządzania instytucji oraz wspierać przygotowanie i realizację strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

60. Instytucje powinny:

- a. zapewnić, aby działania w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były prowadzone przez odpowiedni personel, aby zagwarantować możliwość terminowego podejmowania decyzji w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed zdarzeniem związanym z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w jego trakcie i po jego zakończeniu;
- b. ustanowić jasne zakresy odpowiedzialności, w tym podległość służbową i procedury eskalacji do członków zarządu oraz procedury zatwierdzania, zarówno w odniesieniu do planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i zarządzania kryzysowego (takie jak wdrożenie decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub komunikacja z odpowiednimi grupami zainteresowanych stron), które to zasady są opisane w specjalnych dokumentach dotyczących polityki i procedur (w tym w podręcznikach);

- c. zapewnić, aby decyzje strategiczne uwzględniały związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powiązania mające wpływ na możliwość jej skutecznego przeprowadzenia (takie jak działania w zakresie fuzji i przejęć, restrukturyzacja podmiotu prawnego, zmiany w modelu księgowania, wykorzystanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub zmiany w środowisku informatycznym);
- d. bez zbędnej zwłoki informować organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o istotnych zmianach planowanych w obszarach takich jak model biznesowy, struktura, struktura operacyjna (w tym zmiany w infrastrukturze informatycznej) oraz zarządzanie, które mają wpływ na planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wdrażanie preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e. zapewnić skuteczny przepływ informacji na temat restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji między zarządem, odpowiedzialnym członkiem kadry kierowniczej wyższego szczebla i wszystkimi innymi odpowiednimi pracownikami, umożliwiając im wykonywanie ich zadań przed zdarzeniem związanym z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w jego trakcie i po nim;
- f. zapewnić, aby wewnątrzgrupowe podmioty świadczące odpowiednie usługi posiadały własną strukturę zarządzania i jasno określone podległości służbowe, nie polegały nadmiernie na pracownikach wyższego szczebla zatrudnionych przez inne podmioty należące do grupy, posiadały rozwiązania awaryjne zapewniające dalsze świadczenie odpowiednich usług w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz aby świadczenie odpowiednich usług w ramach grupy było zorganizowane w taki sposób, aby uniknąć preferencyjnego traktowania w przypadku upadłości lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy; oraz
- g. w przypadku grupy mającej siedzibę w państwie trzecim – zapewnić, aby podmiot dysponował odpowiednim personelem, a jego kierownictwo było dobrze poinformowane o strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, w tym o procesach/procedurach podejmowania decyzji w sytuacji kryzysowej, oraz było w stanie zrównoważyć proces podejmowania decyzji przez grupę z siedzibą w państwie trzecim, która prowadzi działalność, poprzez uwzględnienie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów lokalnych.

61. Instytucje powinny ustanowić proces zapewniania jakości w celu zapewnienia kompletności i dokładności informacji przekazywanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje i plany dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalone przez instytucję powinny również podlegać regularnemu przeglądowi w ramach audytu wewnętrznego.

62. Instytucje powinny:

- a. posiadać rozwiązania zapewniające kompletność i dokładność danych;
- b. zapewnić regularny przegląd informacji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach audytu wewnętrznego (działania związane z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowią część rocznego planu audytu);
- c. zapewnić, aby komitet ds. audytu monitorował skuteczność wewnętrznej kontroli jakości instytucji oraz otrzymywał i uwzględniał sprawozdania z audytu; oraz
- d. zapewnić, aby komitet ds. audytu lub inny organ dokonywał okresowych przeglądów tych rozwiązań.

4.2 Minimalne wymogi dotyczące zasobów finansowych zgodnie z art. 28 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075

4.2.1 Finansowanie i płynność w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Analiza płynności

63. Instytucje powinny określić podmioty i waluty, które uznają za istotne¹⁴ ze względu na płynność, oraz potencjalne lokalizacje ryzyka utraty płynności w ramach grupy. Przy określaniu istotnych podmiotów instytucje powinny uwzględniać wszelkie właściwe podmioty prawne zdefiniowane w art. 2 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji 2016/1624, jak również rozważyć ewentualną krytyczną rolę odgrywaną w zapewnianiu finansowania, taką jak dostęp do instrumentów banku centralnego.

64. Instytucje powinny wykazać swoją zdolność do pomiaru i zgłaszania swojego poziomu płynności w krótkim terminie oraz posiadać zdolność do przeprowadzania analizy płynności bieżących pozycji na poziomie istotnych podmiotów i grupy w odniesieniu do istotnych walut, zgodnie z art. 415 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Powinny one również być w stanie potwierdzić, że potrzeby w zakresie płynności każdego nieistotnego podmiotu oraz zobowiązania powstające w każdej nieistotnej walucie nie stanowią ryzyka dla poziomu płynności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

¹⁴ Do tych celów za istotne waluty uznaje się te waluty, dla których wymagane są oddzielne sprawozdania zgodnie z art. 415 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

65. Instytucje powinny określić czynniki wpływające na płynność w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przy określaniu tych czynników instytucje powinny brać pod uwagę sytuacje kryzysowe o różnym charakterze.
66. Instytucje powinny zapewnić, aby analiza płynności, o której mowa w pkt 68, była w miarę potrzeby aktualizowana na poziomie istotnych podmiotów oraz powinny terminowo przekazywać te informacje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby ostatecznie opisać potencjalne źródła płynności w celu wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z sekcją B pkt 20 załącznika do dyrektywy 2014/59/UE.
67. Instytucje powinny zgłaszać wskaźniki określone w pkt 68 na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego istotnego podmiotu prawnego¹⁵ oraz w stosownych przypadkach dla konkretnych oddziałów w ramach grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji łącznie, na zasadzie indywidualnej i według istotnej waluty. Ponadto instytucje powinny szczegółowo opisać założenia, na których opierają się przy prognozowaniu zmian wartości zdolności równoważenia płynności.
68. Instytucje powinny symulować przepływy pieniężne w odniesieniu do pozycji bilansowych i pozabilansowych oraz zdolność równoważenia płynności w ramach różnych scenariuszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a. w odniesieniu do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – dla każdego istotnego podmiotu prawnego oraz w stosownych przypadkach dla konkretnych oddziałów w obrębie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej;
 - b. na poziomie zagregowanym w walucie sprawozdawczej i na poziomie każdej istotnej waluty, w tym wszystkich walut istotnych dla udziału instytucji w infrastrukturach rynku finansowego;
 - c. w dłuższych okresach, od jednego dnia do wystarczająco długiego horyzontu czasowego po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (np. sześć miesięcy).
69. Przy szacowaniu płynności i finansowania potrzebnego do wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak wspomniano w pkt 68, instytucje powinny zwrócić szczególną uwagę na:
- a. prawne, regulacyjne i operacyjne przeszkody utrudniające przenoszenie płynności, zwłaszcza wewnątrz grupy;
 - b. obowiązki związane z działalnością w zakresie płatności, rozliczeń i rozrachunku, w tym zmiany popytu na płynność i zmiany źródeł niezbędnych do wypełnienia tych obowiązków, a także potencjalne skutki dla płynności wynikające z niekorzystnych

¹⁵ Zidentyfikowanego zgodnie z pkt 66.

działań podejmowanych przez infrastruktury rynku finansowego lub pośredników infrastruktury rynku finansowego;

- c. wymogi dotyczące kontrahentów i zabezpieczeń, w tym wymogi wynikające z członkostwa w izbach rozliczeniowych kontrahentów centralnych i infrastrukturach rynku finansowego, takie jak zwiększone wymogi dotyczące początkowego lub zmiennego depozytu zabezpieczającego dla instrumentów finansowych w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i po jej zakończeniu;
- d. umowne prawa do zawieszenia lub rozwiązania umowy i kompensowania/potrącenia, które mogą przysługiwać kontrahentom w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją danej instytucji;
- e. przepływy płynności między grupą objętą planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a podmiotami spoza niej oraz czy należałoby je przeanalizować zgodnie z zasadą ceny rynkowej i ocenić solidność ich podstaw prawnych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f. przeszkody prawne i operacyjne utrudniające terminowe ustanawianie dostępnych zabezpieczeń;
- g. minimalne i „szczytowe” potrzeby w zakresie płynności śróddziennej, koszty operacyjne i zapotrzebowanie na kapitał obrotowy; oraz
- h. dostępne instrumenty wsparcia płynności banku centralnego oraz związane z nimi warunki dostępu i spłaty.

Mobilizacja aktywów i innych zasobów prywatnych

70. Instytucje powinny mieć zdolność do:

- a. zidentyfikowania wszystkich aktywów, które potencjalnie mogłyby być uznane za zabezpieczenie kwalifikujące się do wsparcia finansowania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b. dokonania rozróżnienia między aktywami obciążonymi i nieobciążonymi, określając prawa do zabezpieczenia zarówno ustanowionego, jak i nieustanowionego;
- c. monitorowania dostępnych i wolnych od obciążeń zabezpieczeń na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każdego istotnego podmiotu prawnego lub oddziału w obrębie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, w odniesieniu do każdej istotnej waluty; oraz
- d. zgłaszania informacji na temat dostępnych zabezpieczeń na poziomie poszczególnych elementów (w tym na temat kwalifikowania się banku centralnego,

waluty, rodzaju aktywów, lokalizacji, jakości kredytowej), nawet w szybko zmieniających się warunkach.

71. Instytucje powinny zoperacjonalizować mobilizację aktywów na zabezpieczenie, opracowując i dokumentując wszystkie niezbędne kroki operacyjne, w tym horyzont czasowy i procesy zarządzania, również w celu mobilizacji aktywów na zabezpieczenie, które mogą być zlokalizowane w jednostkach zależnych lub oddziałach działających w różnych walutach. Mobilizację dostępnych aktywów na zabezpieczenie należy poddać ocenie, a jej skuteczność i solidność operacyjną należy regularnie (co najmniej raz w roku) oceniać i testować, aby uwzględnić na przykład zdolność do sprzedaży, odkupu lub zaciągania pożyczek zabezpieczonych określonymi aktywami. Instytucje powinny zwracać szczególną uwagę na przeszkody w przepływie funduszy i przeszkody prawne w innych jurysdykcjach. W tym celu instytucje powinny mieć możliwość obliczania i zgłaszania kwoty aktywów, które mogą być swobodnie przenoszone w całej grupie, uwzględniając również potrzebę spełnienia lokalnych wymogów regulacyjnych i zaspokojenia operacyjnych potrzeb w zakresie płynności.

Dostęp do zwykłych instrumentów banku centralnego

72. Instytucje powinny rozważyć swoją potrzebę i zdolność do monetyzacji zabezpieczenia z udziałem osób trzecich, w tym wszelkie potencjalne potrzeby lub możliwości żądania płynności od zwykłych instrumentów banku centralnego.

73. Instytucje powinny zapewnić uwzględnienie również warunków dostępu do zwykłych instrumentów banku centralnego dla istotnych podmiotów prawnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w tym minimalnych warunków, które należy spełnić, wymogów dotyczących zabezpieczenia, czasu trwania lub innych warunków.

74. Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 instytucje powinny mieć możliwość przekazywania informacji na temat kwoty i lokalizacji w ramach grupy aktywów, w odniesieniu do których oczekuje się, że kwalifikowałyby się jako zabezpieczenie na potrzeby instrumentów banku centralnego.

Współpraca transgraniczna

75. W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie transgranicznym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych powinny współpracować w celu wsparcia spójnego i skutecznego wdrażania ogólnounijnych i lokalnych planów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.3 Minimalne wymagania dotyczące systemów informacyjnych zgodnie z art. 29 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075

4.3.1 Testowanie systemów informacyjnych

76. W niniejszych wytycznych wprowadzono szereg warunków umożliwiających instytucjom terminowe przekazywanie istotnych informacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dotyczy to w szczególności ciągłości operacyjnej oraz finansowania i płynności w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucje powinny organizować przebiegi próbne, aby wykazać, że posiadają zdolności wymienione w sekcjach 4.1.1, 4.2.1 i 4.3.2. W trakcie tworzenia tych zdolności przebiegi próbne powinny odbywać się regularnie do czasu, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie usatysfakcjonowany i podejmie decyzję o zmniejszeniu częstotliwości.

4.3.2 Systemy informacyjne do celów wyceny

77. Instytucje powinny mieć zdolności (w tym systemy informacji zarządczej i infrastrukturę technologiczną) do wspierania terminowego przekazywania danych dotyczących wyceny na wystarczającym poziomie szczegółowości, aby umożliwić przeprowadzenie wycen w odpowiednich ramach czasowych. Zdolności te określono w rozdziale dotyczącym systemów informacji zarządczej (MIS) podręcznika wyceny EUNB¹⁶.

4.4 Minimalne wymagania dotyczące kwestii transgranicznych zgodnie z art. 30 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075

4.4.1 Umowne uznanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu oraz wstrzymania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

78. Instytucje powinny być w stanie przedstawić wykaz umów zawartych na mocy prawa państwa trzeciego. Wykaz ten powinien określać kontrahenta, obowiązki instytucji oraz to, czy umowa jest wyłączona z umownego uznania uprawnień lub niewykonalna z punktu widzenia umownego uznania uprawnień¹⁷ bądź też czy zawiera warunki umownego uznania uprawnień do umorzenia lub konwersji długu i zawieszenia praw zgodnie z, odpowiednio, art. 55 i 71a dyrektywy 2014/59/UE.

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ W możliwym zakresie.

79. Monitorując przestrzeganie przez instytucje art. 71 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć najbardziej odpowiednie środki, biorąc pod uwagę krajowe ramy prawne:

- a. wysyłanie pism do zainteresowanych instytucji;
- b. publikowanie i rozpowszechnianie notatki okólnej wśród instytucji;
- c. publikowanie oczekiwań, że instytucje będą musiały spełnić ten wymóg;
- d. wydawanie decyzji/zarządzeń administracyjnych;
- e. wydawanie nowych (lokalnych) przepisów/aktów.

80. Instytucje powinny przeprowadzać samooceny i deklarować, czy są w stanie dostarczyć wymagane dane we właściwym formacie i terminie.

81. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dodatkowo sprawdzać zgodność z warunkami, o których mowa w pkt 78 i 80, stosując odpowiednio następujące środki:

- a. Żądanie, aby dane były dostarczane w z góry określonym formacie w określonych odstępach czasu. Kwestia ta może zostać poddana dalszej analizie w drodze wniosku ad hoc w celu sprawdzenia zdolności instytucji do dostarczenia wymaganych danych w krótkim czasie;
- b. Żądanie od instytucji przeprowadzenia analizy luk w odniesieniu do informacji zgromadzonych i dostępnych w ich systemach w porównaniu z minimalnymi zestawami informacji przewidzianymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1712¹⁸;
- c. Wyznaczenie funkcji audytu wewnętrznego instytucji w celu sprawdzenia zgodności. Na podstawie tego przeglądu audytowego organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje się oświadczenie zawierające wyniki procesu przeglądu;
- d. Organizowanie ćwiczeń w trybie przebiegu próbnego.

¹⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1712 z dnia 7 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, które to informacje należy uwzględnić w szczegółowym rejestrze, oraz okoliczności, w jakich należy nakładać ten wymóg (Dz.U. L 258 z 24.9.2016, s. 1).

Obowiązki organów w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

82. Aby efektywnie monitorować możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kolegiach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny na każdym dorocznym posiedzeniu przedstawiać aktualne informacje na temat postępów poczynionych w każdej jurysdykcji w ostatnim cyklu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przedstawiać wymogi dotyczące harmonogramu wdrażania określone w niniejszych wytycznych. W załączniku 2 do niniejszych wytycznych przedstawiono wzór służący do monitorowania postępów.

4.5 Wdrożenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

83. Instytucje, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny opisać w podręcznikach wszystkie aspekty operacyjne strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonej w niniejszej sekcji niniejszych wytycznych oraz środki operacyjne niezbędne do jej realizacji (w tym obowiązki, procedury eskalacji, zapewnienie jakości i wszystkie odpowiednie przepisy) oraz regularnie oceniać i testować te aspekty za pomocą przebiegów próbnych. We wspomnianych podręcznikach instytucje powinny również uwzględnić odpowiednie scenariusze i opisać wszystkie odpowiednie przepisy wewnętrzne.

84. Ponieważ aspekty operacyjne strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są w większości powiązane z instrumentami, które mają być stosowane, i odnoszą się do szeregu oczekiwań przedstawionych w kolejnych rozdziałach, instytucje powinny wykazać zdolności w zakresie testowania i operacjonalizacji, zgodnie z bardziej szczegółowym opisem zawartym w dalszej części niniejszych wytycznych.

4.5.1 Mechanizm wymiany związany z instrumentem umorzenia lub konwersji długu

Kształtowanie zewnętrznych aspektów mechanizmu wymiany związanego z instrumentem umorzenia lub konwersji długu

85. Ponieważ w zewnętrzną realizację umorzenia lub konwersji długu zaangażowane są różne podmioty w branży, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny współpracować ze wszystkimi odpowiednimi stronami, a co najmniej z instytucjami, infrastrukturami rynkowymi i innymi właściwymi organami. Instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny współpracować w celu opracowania wiarygodnego mechanizmu wymiany informacji.

86. Instytucje, które powinny aktywnie wspierać zainteresowane organy, powinny zapewnić, aby wspomniany mechanizm wymiany miał do nich zastosowanie z operacyjnego punktu widzenia. W związku z tym powinny one określić w podręczniku dotyczącym umorzenia lub konwersji długu proces wdrażania mechanizmu wymiany związanego z zastosowaniem tego

instrumentu, który jest zgodny z mającymi zastosowanie krajowymi ramami regulacyjnymi, oraz podkreślić, w jaki sposób ten proces:

- a. dotyczy zaprzestania, anulowania lub zawieszenia notowania lub obrotu papierami wartościowymi;
- b. uwzględnia ryzyko nierozliczonych transakcji¹⁹;
- c. dotyczy notowania lub ponownego notowania oraz dopuszczenia do obrotu nowych papierów wartościowych lub innych wierzytelności;
- d. umożliwia dostarczenie kapitału własnego wierzycielom poddanym umorzeniu lub konwersji;
- e. uwzględnia potencjalne korekty, które mogą być wymagane na późniejszym etapie, gdy znany jest pełny zakres strat instytucji, na przykład w oparciu o wynik ostatecznej wyceny;
- f. dopuszcza możliwość wystąpienia z roszczeniem o przekazanie ewentualnych nieodebranych udziałów kapitałowych po upływie początkowego okresu wymiany. Może się zdarzyć, że nowi akcjonariusze lub nowi właściciele kapitału własnego nie zostaną od razu zidentyfikowani i nie będzie się można z nimi skontaktować na wczesnym etapie realizacji umorzenia lub konwersji długu. W związku z tym mechanizm wymiany polegający na umorzeniu lub konwersji długu powinien umożliwić im dochodzenie swoich praw na późniejszym etapie; oraz
- g. wypełnia ich obowiązki w zakresie ujawniania informacji wynikające z rozporządzenia (UE) nr 596/2014²⁰.

87. W przypadku grup transgranicznych rolę organów państwa pochodzenia i państwa przyjmującego w procesie wymiany polegającym na umorzeniu lub konwersji długu należy określić *ex ante* za pośrednictwem kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji/grup zarządzania kryzysowego.

Kształtowanie wewnętrznych aspektów mechanizmu wymiany związanego z instrumentem umorzenia lub konwersji długu

88. Instytucje powinny uwzględnić w podręczniku wszystkie wewnętrzne aspekty umorzenia lub konwersji długu, harmonogram, wewnętrzne procesy zapewniające przeniesienie strat do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz poszczególne etapy umorzenia i konwersji według rodzaju instrumentu.

¹⁹ Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja może mieć miejsce, gdy transakcji na papierach wartościowych dokonano, ale ich jeszcze nie rozliczono.

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku).

89. Instytucje powinny określić w podręczniku, w jaki sposób będą mogły przekazywać informacje niezbędne do celów wyceny zgodnie z sekcją 4.3.2 niniejszych wytycznych oraz do celów umorzenia lub konwersji długu.
90. Instytucje powinny wykazać, w jaki sposób byłyby w stanie zaktualizować swój bilans na podstawie wyceny wstępnej w krótkim terminie, np. w weekend restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
91. Określając wewnętrzne aspekty umorzenia lub konwersji długu, instytucje powinny uwzględnić co najmniej następujące aspekty: przeszkody prawne, przeszkody księgowe, wpływ podatkowy, cechy charakterystyczne instrumentu, spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), zabezpieczenia, naliczone odsetki, zobowiązania posiadane przez samą instytucję oraz korekty założeń.

4.5.2 Reorganizacja działalności

92. Po podjęciu decyzji w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prawdopodobnie konieczne będzie wdrożenie niezbędnych środków służących reorganizacji działalności w celu skutecznego i kompleksowego przywrócenia rentowności instytucji. Obejmowałyby to zarówno potrzeby w zakresie reorganizacji działalności mającej na celu przywrócenie rentowności jednostki, jak i reorganizację modelu świadczenia usług w przypadku przeniesienia na nabywcę lub instytucję pomostową lub rozdzielenie części grupy, na przykład w przypadku strategii dotyczącej wielokrotnych punktów kontaktowych (ang.: *multiple point of entry, MPE*).

Możliwości, na których opiera się opracowanie planu reorganizacji działalności

93. Instytucje powinny dysponować procesem zarządzania planem reorganizacji działalności zgodnie z art. 52 dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1400²¹, który należy przyjąć w razie potrzeby. Proces zarządzania powinien zapewniać odpowiednie zaangażowanie wszystkich obszarów działalności, jednostek i organów instytucji.
94. Instytucje powinny wykazać, że dobrze rozumieją uzgodnienia dotyczące koordynacji zawarte między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a właściwymi organami zgodnie z tytułem III wytycznych EUNB dotyczących planów reorganizacji działalności na mocy dyrektywy 2014/59/UE²².
95. Instytucje powinny dysponować procesem przekazywania planu reorganizacji działalności organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwym organom, co umożliwi tym organom szybką ocenę jego wykonalności zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1400. Proces ten powinien określać sposób, w jaki instytucje

²¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1400 z dnia 10 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres elementów planu reorganizacji działalności oraz minimalną zawartość sprawozdań z postępów we wdrażaniu tego planu (Dz.U. L 228 z 23.8.2016, s. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

będą szybko rozpatrywać uwagi i pytania dotyczące planu reorganizacji działalności przedstawione przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

96. Instytucje powinny być w stanie wykazać, w jaki sposób plan reorganizacji działalności zostanie zmieniony po przeprowadzeniu oceny przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy.

Identyfikacja i planowanie potencjalnych wariantów reorganizacji działalności

97. Każdy element przyszłego planu reorganizacji działalności, który jest przewidziany jako kluczowy dla realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym każdy element dotyczący operacyjnego rozdzielenia części grupy w przypadku wielokrotnych punktów kontaktowych (*multiple point of entry*) lub w przypadku zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów, albo który jest wysoce prawdopodobny (np. warianty naprawy lub likwidacja wypłacalnego podmiotu w przypadku złożonych portfeli), powinien zostać odzwierciedlony w koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji już na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

98. W tym względzie należy w szczególności uwzględnić elementy określone w art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 2 ust. 2, a także ogólny opis potencjalnych źródeł finansowania wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1400.

Możliwość rozdzielenia w celu wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz reorganizacji działalności

99. W przypadku gdy strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wcześniej określone warianty reorganizacji działalności zostały określone zgodnie z poprzednią sekcją i przewidują rozdzielenie niektórych części instytucji lub grupy, instytucje powinny wykazać, że są zdolne dokonać tego szybko. Dotyczy to zazwyczaj skutecznego wdrożenia wielokrotnych punktów kontaktowych (MPE) i strategii przewidujących przeniesienie części grupy.

100. W stosownych przypadkach instytucje powinny mieć możliwość identyfikowania i wyodrębniania portfeli aktywów. Powinny one być w stanie odpowiednio wyodrębnić te aktywa wraz z zobowiązaniami oraz zwrócić szczególną uwagę na aktywa, których nie można od siebie oddzielić, biorąc również pod uwagę, które kategorie uzgodnień są chronione podczas częściowego przeniesienia aktywów, praw i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 76 dyrektywy 2014/59/UE i dalszymi specyfikacjami przewidzianymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/867²³.

²³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/867 z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie kategorii uzgodnień, które mają być chronione w przypadku częściowego przeniesienia własności na podstawie art. 76 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 15).

101. W celu wykazania możliwości rozdzielenia grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście strategii MPE instytucje, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny jasno określić, jaki jest docelowy model operacyjny i w jaki sposób zostanie on osiągnięty w rozsądnych ramach czasowych. Na przykład jeżeli plan restrukturyzacji przewiduje przeniesienie świadczenia odpowiednich usług z podmiotu należącego do grupy objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do usługodawcy będącego osobą trzecią lub do oddzielnego podmiotu, należy jasno pokazać, w jaki sposób zostanie to osiągnięte i w jakim terminie. To samo dotyczy przypadków pozyskiwania odpowiednich usług na poziomie podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ponowne zezwolenia i zatwierdzenia

102. Instytucje, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny określić odpowiednie zatwierdzenia i zezwolenia nadzorcze i regulacyjne, których wymagałyby do wdrożenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w możliwym zakresie ustanowić procedury w celu zapewnienia terminowego wydawania niezbędnych zatwierdzeń i zezwoleń.

103. W szczególności: a) nowo utworzone przedsiębiorstwa finansowe powinny być zobowiązane do ubiegania się o zezwolenie na prowadzenie działalności regulowanej; b) potencjalni nowi kierownicy i dyrektorzy powinni być zobowiązani do uzyskania potwierdzenia spełniania wymogów w zakresie kompetencji i reputacji od organu nadzoru; c) w przypadku strategii MPE konieczne może być zatwierdzenie uzgodnień dotyczących outsourcingu z byłymi podmiotami grupy oraz d) przeniesienie kontroli na nowych akcjonariuszy może spowodować zmianę wymogów w zakresie kontroli (takich jak zatwierdzenie przez organy regulacyjne znacznych pakietów akcji).

104. Do celów takiego ponownego zezwolenia i zatwierdzenia właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ustanowić jasne procedury umożliwiające sprawną interakcję i koordynację między nimi oraz z organami nadzoru finansowego.

105. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z odpowiednimi właściwymi organami, powinny dokonać przeglądu środków restrukturyzacyjnych zaproponowanych przez instytucje. W kontekście strategii MPE należy zwrócić szczególną uwagę na wykonalność rozwiązań operacyjnych, które mają zostać wprowadzone po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.5.3 Zarządzanie przy wykonywaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

106. Instytucje powinny dysponować procedurami zarządzania wspierającymi terminowe podejmowanie decyzji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu skutecznego przygotowania i terminowego wdrożenia strategii restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co umożliwi również dostarczanie odpowiednich informacji i skuteczny nadzór.

Zarządzanie instytucją i jej kontrola podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

107. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wyjaśnić w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (i) obowiązki w zakresie zarządzania instytucją oraz uprawnienia i prawa w zakresie zarządzania, które mogą być wykonywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, administratora ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zarządcy nadzwyczajni wyznaczeni na podstawie art. 35 dyrektywy 2014/59/UE) oraz kierownictwo instytucji w okresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkich późniejszych restrukturyzacji; oraz (ii) kontrolę instytucji.

108. W przypadku przeniesienia lub instytucji pomostowej organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być zmuszone do zawarcia umów w celu ukierunkowania kluczowej działalności operacyjnej instytucji pomostowej.

109. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć poinformowanie rynku w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o ramach kontroli i zarządzania w okresie umorzenia lub konwersji długu.

Odwołanie i powołanie kierownictwa

110. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić zakres odwołania członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz wyznaczenia nowego kierownictwa w zależności od okoliczności związanych z upadkiem instytucji i wszelkich działań już podjętych przez instytucję lub organy nadzoru na etapie naprawy.

111. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wymagać od instytucji posiadania opcji i uzgodnień służących utrzymaniu kluczowego personelu instytucji (określonego przez instytucje) w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w razie konieczności, ułatwieniu stosowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

112. Właściwe organy, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny określić kryteria, jakie powinno spełniać nowe kierownictwo oraz określić, jakie informacje, wytyczne, zezwolenia i dokumentacja mogą być potrzebne.

Przeniesienie kontroli na nowych właścicieli i zarządców

113. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny opracować jasny mechanizm (i) ustanowienia nowego właściciela instytucji w wyniku wymiany polegającej na umorzeniu lub konwersji długu; oraz (ii) przejścia do stanu, w którym nowi właściciele wykonują prawa do zarządzania i kontroli.

114. Taki mechanizm powinien być upubliczniany *ex ante* (w stosownych przypadkach) i podkreślany w komunikatach w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.5.4 Komunikacja

115. Jasne przekazywanie istotnych informacji wierzycielom, uczestnikom rynku i innym kluczowym zainteresowanym stronom powinno sprzyjać pewności i przewidywalności, ograniczając tym samym efekt domina i zwiększając zaufanie do działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Strategia komunikacji

116. Instytucje, we współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny opracować kompleksową strategię komunikacji z wierzycielami i rynkiem na okres restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

117. Instytucje powinny dysponować strategią komunikacji obejmującą, w stosownych przypadkach, wzory dokumentów, często zadawane pytania i odpowiedzi na nie oraz inne narzędzia, które należy stosować na kluczowych etapach okresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

118. Instytucje powinny wskazać kluczowe zewnętrzne i wewnętrzne grupy zainteresowanych stron, które muszą być informowane w procesie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym grupy zainteresowanych stron określone w art. 22 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, a także odpowiednich dostawców usług lub aktywów operacyjnych. Należy przygotować i aktualizować wykaz kluczowych zewnętrznych i wewnętrznych zainteresowanych stron, tak aby był gotowy do przekazania organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

119. Instytucje powinny opracować ukierunkowaną strategię komunikacji dla określonych grup zainteresowanych stron, uwzględniającą kwestie poufności.

120. W odniesieniu do każdej określonej grupy zainteresowanych stron plan komunikacji powinien zawierać główne przesłania (oraz określać poziom ich szczegółowości), które należy przekazać w celu zwiększenia zaufania do instytucji w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Główne przesłania powinny być zdecydowane, spójne i łatwo zrozumiałe oraz obejmować między innymi:

- a. ogólne stwierdzenie oparte na poziomie komunikacji, który prawdopodobnie byłby wymagany zgodnie z działaniami, które mogą zostać podjęte w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b. informacje o konsekwencjach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla odpowiedniej grupy zainteresowanych stron w celu zwiększenia pewności i przewidywalności.

121. Instytucje powinny ustalić, kiedy konieczna jest komunikacja ze wskazanymi zainteresowanymi stronami, oraz określić strategię i procedury zapobiegające potencjalnym wyciekom informacji.
122. Instytucje powinny wskazać właściciela komunikacji (jednostka/funkcja odpowiedzialna za zdefiniowanie przekazywanego przesłania) oraz dział/funkcję odpowiedzialną za rozpowszechnianie przekazu, jeżeli nie jest to właściciel komunikacji, wraz ze skutecznymi kanałami komunikacji i infrastrukturą, która będzie niezbędna i zostanie wykorzystana do realizacji strategii komunikacji i rozpowszechniania odpowiednich przekazów.
123. Instytucje powinny określić wszelkie informacje kierowane do uczestników rynku, do których przekazywania mogą być zobowiązane na podstawie mających zastosowanie krajowych systemów prawnych dotyczących ujawniania informacji.

Załącznik 1 – Harmonogram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

124. Można określić różne etapy przygotowania i realizacji wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, głównie takie jak: (i) planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (sporządzenie planu i ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji), jak i przez instytucję (poprawa możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji); (ii) przygotowania do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; (iii) „weekend restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”; oraz (iv) zamknięcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
125. Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje analizę struktur prawnych, finansowych i operacyjnych instytucji, określenie krytycznych funkcji i usług, a także analizę struktur kapitałowych i finansowych instytucji w celu opracowania wykonalnych i wiarygodnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zadanie to obejmuje również ocenę stopnia, w jakim instytucje są przygotowane do realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, poprzez określenie przeszkód dla możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w razie potrzeby, opracowanie planów ich usunięcia.
126. Na etapie przygotowań do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowują się do przyjęcia programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, korzystając z niezależnych wycen informujących je o tym, czy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz umorzenia lub konwersji długu, oraz o tym, jakie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ostatecznie wdrożyć. Zdolność systemów informacji zarządczej instytucji do dostarczania dokładnych i aktualnych informacji ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodnych i rzetelnych wyników tych wycen.
127. „Weekend restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” to etap (który, zgodnie z sugestią zawartą w nazwie, najlepiej jest realizować, kiedy rynki są zamknięte) zaczynający się od stwierdzenia, że dany podmiot znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, i obejmujący wszystkie wewnętrzne procesy niezbędne do przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez odpowiedni właściwy organ. W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do banku kontynuującego działalność na rynku instytucje mają miesiąc od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na przygotowanie planu reorganizacji działalności do zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zapewnić skuteczną i sprawną

realizację strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz towarzyszącego jej planu reorganizacji działalności, instytucje muszą w miarę możliwości przewidywać i posiadać odpowiednie rozwiązania w zakresie zarządzania, plany komunikacji i systemy informacji zarządczej.

128. Po wykonaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, czy zainteresowani akcjonariusze i wierzyciele zostaliby lepiej potraktowani, gdyby w stosunku do instytucji wszczęto standardowe postępowanie upadłościowe. Ocena ta będzie oparta na innej niezależnej wycenie umożliwiającej organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie decyzji, czy zainteresowani akcjonariusze i wierzyciele są uprawnieni do jakiegokolwiek odszkodowania.

Załącznik 2 – Wzór oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zob. odrębny dokument)

Załącznik 3: Wykaz pól minimalnych, które należy uwzględnić w repozytorium umów

Najważniejsze pola

- 1) Identyfikator [zob. wzór CIR Z 8.00, 0005]
 - 2) Data wejścia umowy w życie
 - 3) Data zakończenia umowy
 - 4) Kolejna data odnowienia
 - 5) Strony umowy i dane kontaktowe (nazwa, adres siedziby, państwo rejestracji, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub numer rejestracji spółki, w stosownych przypadkach spółka dominująca) [zob. wzór CIR Z 8.00, 0020-0050]
 - 6) Podwykonawca (T/N)
 - 7) Część grupy [zob. wzór CIR Z 8.00, 0060] (niezależnie od tego, czy usługa jest świadczona z wewnątrz czy spoza grupy – T/N)
 - 8) Część grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (niezależnie od tego, czy usługa jest świadczona z wewnątrz czy spoza grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – T/N)
 - 9) Dział grupy odpowiedzialny za prowadzenie głównych operacji objętych umową (nazwa i niepowtarzalny identyfikator)
 - 10) Krótki opis usługi
 - 11) Struktura cenowa jest przewidywalna, przejrzysta i ustalana zgodnie z zasadą ceny rynkowej (T/N)
 - 12) (Szacowany) całkowity roczny koszt budżetowy usługi lub cena, w przypadku gdy jest to bardziej istotne
 - 13) Stopień krytyczności (wysoki, średni, do oceny)
-

- 14) Funkcja krytyczna, dla której usługa jest istotna [zob. wzór CIR Z 8.00, 0070-0080]
 - 15) Główne linie biznesowe, dla których usługa jest istotna
 - 16) Grupa lub grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla których usługa jest istotna (nazwa grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji)
 - 17) Nazwa alternatywnego usługodawcy
 - 18) Jurysdykcja(-e) umowy lub procesu rozstrzygnięcia sporów, w tym uzgodnione procedury orzekania, mediacja oraz arbitraż lub wewnętrzny system rozstrzygnięcia sporów
 - 19) Prawo właściwe [zob. CIR 2018/1624 Wzór Z 8.00, 0110]
 - 20) Państwo(-a), w którym(-ych) świadczone są usługi (jeżeli inne niż państwo rejestracji usługodawcy)
 - 21) Umowa odporna na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację (zgodnie z cechami odporności na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację) (T/N/Częściowo33)
 - 22) Kary za zawieszenie, naruszenie lub rozwiązanie umowy, opóźnienie w płatnościach
 - 23) Czynniki powodujący(-e) wcześniejsze rozwiązanie umowy
 - 24) Okres wypowiedzenia umowy przez usługodawcę
 - 25) Czas trwania wsparcia po rozwiązaniu umowy (w miesiącach)
- Dodatkowe pola
- 1) Relacje między umowami (np. wzajemne odniesienia między umowami o gwarantowanym poziomie usług a umowami ramowymi)
 - 2) Warunki płatności (np. przedpłata/płatność po wykonaniu usługi)
 - 3) Istnienie klauzul automatycznego odnowienia (T/N)
 - 4) Cele ilościowe dotyczące skuteczności działania dla dostawcy (np. 10 licencji na XYZ)
 - 5) Cele jakościowe dotyczące skuteczności działania
 - 6) Strona(-y) mająca(-e) prawo rozwiązać umowę
 - 7) Przewidywany czas substytucyjności [zob. CIR 2018/1624 wzór Z 8.00, 0090]